

сж мили, та бдѣте и помните какъ азъ три години непрѣстанио и денъ, и ношъ дору плачешкомъ съмъ поучивалъ сякого отъ васъ. Ни сребро, ни злато, нити пажъ дрежъ отъ нѣкого поискахъ азъ. Вые добрѣ знаете, че и на мои-ты нужды, и на нужды-ты на сички, кои-то бѣхъ при мене, ми послужвахъ самы-ты ми ржиѣ, защо-то Господь е казаль: «по-блаженье тоя, кой-то дава, отъ оновога, кой-то зима.» Кога-то казаль това, той кѣкнжалъ на колѣнѣ и ся помолилъ заедно съ сички-ты, кои-то бѣхъ тамъ, и кои-то плачешкомъ ся мѣтали на врата му, та го цѣували, защо-то много имъ бѣше мѣжно, задѣ-то нѣмаше вече да го видять. Послѣ го испратили чакъ до кораба.

Като стигнжалъ въ Іерусалимъ Ап. Павель, срѣщижалъ ся съ Іудеи-ты, кои-то му враждувахъ отъ сякадѣ, та само Римска-та стражя могла да го избави отъ ржиѣ-тѣ имъ, и да го прѣпрати въ Кесаріј до тамошня Римски намѣстникъ Феликса. Феликсъ, ако и да го намиралъ невиненъ, се му ся не щѣло да го пусне безъ откупъ, та цѣлы двѣ години го држяялъ въ оковы. Той не искалъ да го пустне дори и тогава, кога-то го замѣстиль Фестъ, кой-то пажъ понеже искалъ да ся покаже добѣръ на Іудеи-ты, быль готовъ да имъ го прѣдаде и на ржиѣ-тѣ; нѣ Апостоль-ть съ силл-тѣ на правдини-ты си за Римски гражданинъ поискалъ да му ся отнесе работа-та за разглѣданіе прѣдъ сѫдовище-то на самаго Кесаря.

Тогава го вѣскачили заедно съ другы-ты затворници на единъ корабъ, и го испратили въ Италиј. Корабъ-ть въ плуваніе-то си ся завѣялъ отъ вѣтрове-ты върху единъ насипъ на острова Малтѣ, и Апостоль-ть быль прѣнажденъ да проживѣе и тамъ три мѣсяца, дордѣ дойде другъ корабъ да гы прибере. Въ това врѣмѧ той сполучилъ цѣлы двѣ години подъ легкыя надзоръ на единъ приставенъ, при него воинъ, и сякого, кой-то отивалъ при него, поучивалъ въ Господа Іисуса, щото проповѣдъ-та му ся прострѣла малко-по-малко чакъ въ Кесарева домъ *). Въ 68-ж годинѣ Нероновата сабя положила край и на неговѣ-тѣ дѣятелность **). Памятникъ отъ неї ни сж останжлы черковы-ты, кои-то нарядилъ, като хванемъ отъ Антиохіј на Истокъ, чакъ до най-отдалѣчены-ты страны на Западъ.

§. 12. Черковы-ты, кои-то нарядили Ап. Петръ, Иванъ и другы-ти Апостоли.

Както ся избралъ Ап. Павель, за да разпространява свѣтлини-тѣ на Евангеліе-то помежду язычници-ты; тж и Ап. Петръ,

*) Въ врѣмѧ на първо-то си запираніе въ Римъ, Ап. Павель написалъ посланія-та си до Ефесеини-ты, Колоссай-ты Филимона и Филиппеини-ты.

**) На второто пажъ — второто си посланіе до Тимотея и до Евреи-ты.
Черк. История.